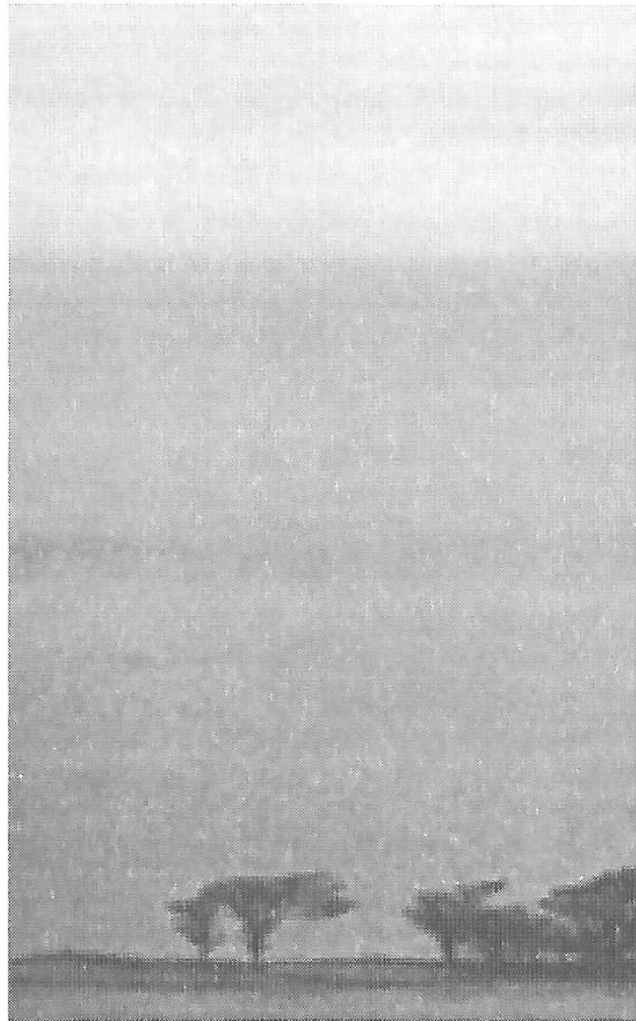

PASILLI

Epävarmuus on varmuuden puutetta - Pääluottamusmiehen palausta - Työsuojelukuulumisia - Työrajoittuneisuudesta - Pasillista - Lisäytlitöistä - Raskaasta tuotannosta - Lähtevä ulkki siirtyi - Viisautta Voutilasta - Poliitikattomuudesta - Enronista Irakiin - Kasinohuunaa - Hopeaa-petankkia

3-2002

POSTILIITON PASILAN OSASTON LEHTI

SISÄLTÖ

EPÄVARMUUS ON VARMUUDEN PUUTETTA	Kari Pihlaviita	3
PÄÄLUOTTAMUSMIEHEN PALSTA	Hannu Sojakka	4
TYÖSUOJELUKUULUMISIA	Eija Heikkilä	5
KOMMENTTI TYÖRAJOITTUNEISUUTEEN	Olli Asikainen	6
PASILLISTA JA TAUTIN OIREISTA	Pekka Herranen	6
OIREITTEN TAUSTALLA ON AINA SYY!	Kari Pihlaviita	7
OTS:N LISÄYLITYÖT	Reijo Kaiponen	8
TERVEISIÄ RASKAASTA TUOTANNOSTA	Pasi Poussu	9
LÄHTEVÄ ULKKI SIIRTYI	Teuvo Pykönen	10
VIISAUTTA VOUTILAN MALLIIN	Jouni Kaiponen	11
POLITIIKATTOMUUS VASTA POLITIIKKAA ON!	Teuvo Pykönen	12
ENRONISTA IRAKIIN	Timo Bomb	15
KASINOHUUMAA VÄHÄN TIETOISESTIKIN	Mikko Poutanen	16
PULU	Kai Backman	17
HOPEAA PASILAAN, NÄÄSVILLE OUPPEN	tjp	18

PASILLI

No 3.2002 17.vuosikerta

Päätoimittaja: Kari Pihlaviita, puh 040 543 6438
kpihlavi@pp.htv.fi

Toimitussihteeri: Juhani Kaskimies, puh 040 768 0977
juhani.kaskimies@pp.inet.fi

POSTILIITON PASILAN OSASTON LEHTI
PL 25, 00231 HELSINKI

Palautteen ja seuraavaan lehteen tarkoitetun aineiston voi lähettää yllä olevaan osoitteeseen, jättää luottamushenkilöille edelleen toimitettavaksi, luottamusmieshuoneeseen Pasilassa ja Voutilassa tai lähettää toimitussihteerille.

Nimimerkillä julkaistavaksi tarkoitettuun aineistoon on liitettävä normaalin käytännön mukaisesti lähettäjän nimi, joka jää toimituksen tietoon.

AINEISTO SEURAAVAAN LEHTEEN VIIMEISTÄÄN 18.10 .2002.

EDITA 2002

EPÄVARMUUS ON VARMUUDEN PUUTETTA

Epävarmuus on tänä päivänä keskeinen ihmisten olemassaoloa määrittävä tekijä. Se on hiipinyt ihmisten elämään hitaasti ja salakavalasti, kuin käärme paratiisiin. Maailma ihmisten ympärillä on muuttunut ennakoimattomaksi. Sekä suurissa että pienissä asioissa.

Kuka olisi etukäteen voinut aavistaa, mitä reilu vuosi sitten tapahtui New Yorkissa? Kuka voi ennustaa, mitä tulee tapahtumaan Irakissa lähitulevaisuudessa? Tai ehkä on jo tapahtunut tämän lehden ilmestyessä.

Kuinka moni tarkalleen tietää, mitä hänen "ruokakorilleen" on tapahtunut euroihin siirtymisen seurauksena. Elämä vain tuntuu muuttuneen kalliimmaksi hintaviranomaisten vastaväitteistä huolimatta. Entä sää! Onko ihminen aiheuttamassa maata ympäröivän ilmapinnan katastrofaalisen lämpenemisen? Vai mahtuvatko nämä vuosittaiset kaikkien aikojen ennätysääilmiöt normaalin ilmastovaihtelun raameihin? Näin ainakin väittävät viranomaiset. Säästä päättävät viranomaiset.

Onko meillä vielä varaa sokeasti luottaa siihen, että sairastuessamme meillä on mahdollisuus saada oikeaa, ammattitaitoista ja kohtuuhintaista hoitoa? Vai tekeeko yhteiskunta bogomolotoffit meidän terveytemme kustannuksella. Kuka voi vielä väittää, että hän on työpaikassa, josta lähtee vanhuuseläkkeelle? Nuoremmat työntekijät eivät edes tiedä varmasti sitä, kuinka vanha ylipäätään pitää silloin olla, kun he joskus hamassa tulevaisuudessa pääsevät eläkkeelle.

Eivätkä he itse asiassa tiedä varmuudesta mitään. "Pitkä ja kapea kuin valtion leipä", sanottiin joskus ennen. Sannonalla tarkoitettiin kohtuullista, mutta pysyvää ja katkeamatonta toimeentuloa. Eikä olotila ollut pelkästään valtion virkamiesten etuoikeus. Suurin osa työkäisistä kansalaisista oli pysyvässä työssä. Siis sananmukaisesti py-

syvässä. Samassa työpaikassa eläkeikään asti. Nykyisin vain harvat, jos ketkään vasta työelämään tulleet nuoret voivat haaveilla tällaisesta elämän varmuudesta. Pätkätyöt ja osa-aikaiset työsuhteet tekevät elämästä stressaavan ja epävarman projektin. Oman tulevaisuuden suunnittelusta on siirrytty tulevaisuuden ennustamiseen.

Epävarmuus tulevaisuudesta pakottaa yhä useamman ihmisen panostamaan nykyhetkeen. Eletään päivä kerrallaan. Kuin viimeistä päivää. Joskus tällaista käyttäytymistä pidettiin vakavan masennuksen oireena. Mutta diagnoosi on muuttunut. Koska joku hyötyy tästä epävarmuudesta.

Talouselämällä menee hyvin. Käytössä on halpaa täsmätyövoimaa. Päivä kerrallaan elävät ihmiset ovat erinomaisia kuluttajia. Tulevaisuuden toiveikkuutensa kadottaneet kansalaiset ovat nöyriä ja passiivisia uhreja. He eivät nouse puolustamaan oikeuksiaan ja menneisyydessä saavutettuja etuja. Muutosvastarinta on murentunut.

Postikeskuksessa on otettu käyttöön eettiset pelisäännöt. Etiikan lähtökohtana on oikeudenmukaisuus. Oikeudenmukaisuutta voidaan toteuttaa vain avoimuuden keinoin. Mutta jälleen kerran Pasilassa työskennellään mitä syvimmän epävarmuuden oloissa. Tulevaisuus on kadoksissa. Kysymys ei ole yhtään sen vähemmästä kuin työpaikasta ja sen sijainnista. Tiedon puutteen synnyttämän aukon täyttävät mitä viltimmät huhut. Koska kysymys on melkoisen suuresta asiasta, on todella epäeettistä, että työntekijät joutuvat pohdiskelemaan tulevaisuuttaan huhujen ja ilmaislehdistä saamiensa sirpaletietojen varassa. Mutta ehkä näin on tarkoituskin. Ollaan linjassa yleisen yhteiskunnallisen kehityksen kanssa.

Kari Pihlaviita

BISNESTÄ VAI PALVELUA? VIEDÄÄNKÖ POSTI PÖRSSIIN?

Eikö kukaan puolusta kansallisomaisuutta: kansanedustajat, liitto?

Postiliiton Pasilan osasto yhdessä postiliittolaisten pääkaupunkiseudun ammattiosastojen kanssa järjestää tilaisuuden, jossa avataan keskustelua Postin tulevaisuudesta. Tilaisuus pidetään keskiviikkona 23.10.2002 klo 18-21 Kuljetusliittojen Hakaniemi-salissa, John Stenberginranta6 (ensimmäinen kerros).

Yhteiskuntatieteiden tohtori Leena Eräsaari luennoi valtion omaisuuden yhtiöittämisestä. Hän on julkaissut teoksen "Julkinen tila ja valtion yhtiöittäminen" (Gaudeamus 2001), jossa hän on perehtynyt aiheeseen rakenushallituksen yksityistämistä esimerkkinä käyttäen. Työntekijän turvattomuus on yksi tarkastelunäkökulma. Luennon jälkeen järjestetään paneeli, johon lehden taittoon mennessä, ovat paikalle ilmoittautuneet eduskunnan liikennevaliokunnan puheenjohtaja, kansanedustaja Erkki Pulliainen ja Postiliiton puheenjohtaja Esa Vilkuna: Kutsuja on mennyt myös viestintä- ja liikenneministeriöön sekä asukasjärjestöihin. Tilaisuuden järjestäjäpohja saattaa myös laajentua, joten seuratkaa vielä lähempänä tilaisuutta ilmoitustauluja.

Tilaisuus on kaikille avoin ja kahvia on tarjolla!

Tervetuloa kuuntelemaan, keskustelemaan, kyselemään kansallisomaisuuden ja työpaikkojen perään!

PÄÄLUOTTAMUSMIEHEN PALSTA

Hannu Sojakka

Pitkään jatkunut kesäsää suosi lomalaisia. Menossa on kuitenkin jo syksy, eikä ollut mennyt kesä niin hiljainen, kuin joskus ennen työelämässä ja työpaikoillamme eri tehtäissa. Postin logistiikkakeskuksessa elo-syyskuussa tavaramäärät yllättivät suuruudellaan. Kesälomien aikanahan ihmisillä on yleensä aikaa tilata tavaroita ja tuotteita postimyyntiliikkeistä. Ne työntekijät, jotka eivät olleet sinä aikana lomalla, saivat kokea tämänkin ruuhkan Voutilassa. Olisipa lomasuunnittelussa ennakkoon voinut jotenkin aavistaa kesäkuukausille painottuvat suuret postimäärät. Jos olisi, niin lomat eivät olisi painottuneet niin paljon tietyille kesäkuukausille. Sijaisresursseja ei ollut varattu riittävästi ja työnantaja joutui palkkaamaan Voutilaan paljon uusia työntekijöitä/kausiapulaisia, jotta päivittäisistä tavaramääristä olisi kunnialla selvitty. Esimies-alaiskeskusteluiden ”heko” arvioinneissa ja niiden perusteluissa ilmeni myös tyytymättömyyttä. Näitä keskusteluja uusittiin työntekijöiden vaatimuksesta.

Ulkomaan postituotannossa eli ”ulkissa” koettiin kesän alussa suurta epävarmuutta työnantajan suunnitelmien johdosta. Ulkki piti sen mukaan jakaa siten, että ulk. lähtevä kirje sijoittuisi Pasilaan ja lähtevä paketti siirtyisi Voutilaan. Työntekijät siirtyisivät työtehtäviensä kanssa näihin tehtaisiin. Siirrot tapahtuivat maanantaina 26.08. pienten alkuhankaluuksien ja käynnistämisvaikeuksien myötä. Homma ei aivan toteutunut niin kuin oli suunniteltu ja aikaisemmin työryhmissä sovittu. Ulkista siirtyvä henkilöstö otettiin tyylikkäästi vastaan molemmissa paikoissa. Sitähän oli valmisteltu jo ennakkoon vastaanottavissa yksiköissä. Suunnitelmien mukaan työntekijöitä siirtyi kaikkiaan ulkomaanpostista postikeskukseen 29 ja Voutilaan 16, joista ulkomaanpostin käsittelyyn kymmenen ja LOKE:n tehtäviin kuusi. Jatkossa näemme riittääkö näiden kymmenen työpanos hoitamaan suunnitellut ulkin työt. Epäilen ettei riitä!

Ulkissa parhaillaan selvitetään yhteistoiminta-työryhmässä sinne jääneiden työntekijöiden ja esimiesten jäljellejääneet työtehtävät, työvuorot ja muut järjestelyt ja mitä muuttunees-

sa tilanteessa ja tiloissa tarvitaan jatkossa. Ulkin luottamusmiehet ovat työryhmän työskentelyssä mukana. Näiden työnantajan rationalisointihankkeiden takia ei yhtään ulkin työntekijää irtisanottu eikä palvelussuhdetta päätetty, vaan työntekijät siirtyivät tehtäviensä mukana toisiin työyksiköihin. Ulkomaan postituotannon päällikkö vaihtui 01.09.2002. Leo Hulikkala siirtyy H:gin postikeskukseen projektitehtäviin ja hänen tilalleen ulkkiin on valittu Carl-Georg Träskman Global Mailista. Ulkki raportoi toiminnastaan myös em. päivämäärästä alkaen Helsingin postikeskukseen.

Helsingin postikeskuksessa ja logistiikkakeskuksessa olen kiinnittänyt huomiota liian heppoisin perustein työntekijöille annettuihin kirjallisiin varoituksiin. Kirjallinen varoitus on aina saajalleen erittäin vakava rangaistus. Se voi johtaa jonkun kohdalla, lyhyen ajan sisällä, jopa työsuhteen päättämiseen. Olen sitä mieltä, että kirjallisen varoituksen antamista tulee käyttää syvällisesti harkiten ja vasta sitten kun kaikki muut keinot ovat käytetty, eikä työntekijä useista huomautuksista huolimatta korjaa mahdollisesti virheellistä toimintaansa. Näitä muita keinoja ovat mm. avoin keskustelu esimiehen ja työntekijän välillä jo riittävän aikaisessa vaiheessa, siis silloin kun asia ilmenee ja työntekijän opastaminen ja ohjaaminen oikeaan työsuoritukseen tai toimintaan työyhteisössä.

Ei ole mielekäästä eikä järkevää aikaansaada epävarmuutta työyhteisöön liiallisten ja heppoisin perustein tehtäville kirjallisilla varoituksilla. Kanssamme työskentelee myös paljon maahanmuuttajia, jotka eivät aina täysin ymmärrä esimiesten tarkoituspäriä ja työkuultuuriamme. Esimiesten erikoisesti tarkistettava, että he ovat ymmärtäneet työnopastuksen ja neuvonnan.

Olen kantani näihin varoitustapoihin kertonut yksiköiden johdolle ja edellyttänyt, että kirjallisten varoitusten kohdalla toimitaan harkitusti ja niihin turvaudutaan vasta kun muut keinot eivät tuota tulosta. Luottamusmiehet ovat myös käytettävissä tämänkaltaisissa asioissa työntekijän niin halutessa. Esimiehen on myös tämä aina työntekijälle kerrottava.

Postiliitto valmistuu parhaillaan työehtosopimusneuvotteluihin. Voimassa oleva sopimuskausi päättyy 31.01.2003. Ammattiosastot, myös Pasilan osasto, ovat toimittaneet liittoon TES-aloitteita, joissa annetaan suuntaa ja vinkkejä neuvottelijoille mihin pyrkiä tulevalle sopimuskaudella.

TYÖSUOJELUKUULUMISIA

Ts-valt. Eija Heikkilä

Kesälomat on vietetty. Alkukesästä kiertelimme Kouvolan kautta Itä-Suomeen telttaillemaan. Eipä tullut onneksi karhu vastaan, kun aamulla pistin pääni ulos teltasta. Kotiin palasimme Puumalan ja Punkaharjun komeita maisemia ihailen. Loman jälkipuoliskolla kävimme Länsi-Suomessa. Porista Kalajoen kautta Keski-Suomeen. Jos helteet suosivatkin lomailijoita, niin töissä olleille se on ollut yhtä tuskaa. Ennen lomalle lähtöäni jakelin "Kuumuus kiusaa työpaikoilla"-tiedotteita työpisteisiin. Siinä on vinkkejä kuinka toimia, kun lämpötila nousee yli sietokyvyn. Helpotusta saa esim. taukoja pitämällä ja runsaalla veden juomisella. Jatkuva huonossa ilmassa työskenteleminen aiheuttaa ärtymystä, työtehon laskua ja altistaa työtapaturmille valppauden herpaantuessa. Ilmastointi on ollut Pokissa aina ikuisuuskytymys ja jotain pieniä parannuksia siihen on tehty, mutta ei vielä riittävästi.

Koulutuspäivät toukokuussa

Työsuojeluporukka ja esimiehet olivat 21. ja 23.5. yhteisillä koulutuspäivillä. Vetäjänä siellä oli henkilöstön kehittämispäällikkö Anu Punola (ent. Rantala) kertomassa esimiesten työsuojeluvastuusta, johon kuuluu mm. varmistaa, että työvälitteet, koneet ja laitteet ovat turvallisia käyttää ja että työnopastus ja ohjeistus ovat kunnossa. Työntekijän velvollisuuksiin kuuluu ilmoittaa havaitsemistaan puutteista ja vaaratekijöistä esimiehille.

Pitämäni teoriaosuuden jälkeen asia ja esimiehet saivat pohdittavakseen miten toimia kahden erilaisen tapaturman sattuessa. Vakavampi tapaus oli sähköisku. "Vaihtaessaan kimputusko-

neen rullaa työntekijä horjahtaa, saa koneesta sähköiskun ja kaatuu tajuttomana maahan". Miten toimisitte?

Jos paikalla on useita henkilöitä, niin tehtävät voisi jakaa vaikkapa näin:

Yksi estää lisävahingot eristämällä tapaturmapaikan ja varoittamalla muita henkilöitä (mm. kimputuskoneitten käyttökielto, kunnes se on tarkastettu).

Toinen antaa ensiapua ja hälyttää ambulanssin.

Ilmoitus annetaan esimiehelle sekä työsuojeluasiamiehelle.

Samoin työsuojeluvaltuutetulle heti Poliisi tutkii aina vakavammat tapaturmat.

Lievempi tapaus oli tällainen. "Tyhjä ylitäytetty laatikkopino kaatui työntekijän päälle. Päähän tuli verta vuotava haava ja oikea jalka vääntyi lievästi". Muutama vinkki miten voit toimia:

Tee tilannearvio vammoista ja niiden vakavuudesta, vakavissa tilanteissa tilaa ambulanssi.

Anna uhrille ensiapua ja ohjaa lääkärille.

Tee ilmoitus esimiehelle sekä työsuojeluasiamiehelle

Samoin ilmoita työsuojeluvaltuutetulle

Tee kaikista tapaturmista tapaturma-ilmoitus, myös "läheltäpiti tilanteista".

Suojelujohtaja Jouko Punola kertoi missä vaiheessa postikeskuksen suojelusuunnitelma on. Sen jälkeen harjoittelimme miten toimitaan pommiuhkauspuhelun tullessa tai jos Necistä nousee savua. Näihin ja muihin vastaaviin tapauksiin löytyy ohjeita työntekijöille jaetusta Turvallisuusohjeita postilaisille-vihkosesta ja tietoa pitäisi saada myös esimiehiltä.

OFFIRE-yhtiöstä oli vieras näyttämässä videon tulipalon nopeasta leviämisestä huoneistossa ja kertomassa, kuinka tällaisessa tilanteessa pitää toimia. Videon jälkeen harjoittelimme, miten sammutetaan kattilan sisällä syttynyt rasva ja miten vaahdosammutinta ja sammutuspeitettä käytetään.

Vierainamme olivat myös kommentoimassa ja hyviä vinkkejä antamassa

erityistyösuojeluvaltuutettu Eero Saarinen ja työympäristösihteeri Mika Roos Postiliitosta, josta erityiskiitos heille.

Riskien arvioinnista

Riskien arvioinnin pilotin loppuyhteen-veto-tilaisuus pidettiin 4.6.2002 ja tällaiseen me päädyimme.

Arviointiryhmän kokoonpano työpisteessä on työsuojeluvaltuutettu, työsuojeluasiamies, esimies ja 1-3 työntekijää. Tarvittaessa voidaan käyttää asiantuntijoita (mm. Medivire ja Algol).

Arvioinnille tehdään aikataulu. Ensiksi käydään riskien arvioinnista kertova materiaali läpi, mennään työpisteeseen tunnistamaan riskit ja arvioidaan niiden suuruudet. Sitten määritellään toimenpiteet riskien alentamiseksi tai poistamiseksi.

Ennen arvioinnin aloittamista pitää tiedottaa asiasta kyseisen työpisteen ryhmäpalaverissa ja Pokkarissa. Menetelmänä käytetään STM:n riskien arviointi materiaalia, jonka hankkii Jouko Punola. Riskien arviointi aloitetaan 17.9. Kupa-laiturilta edellä kerrotun kuvauksen mukaan.

Vähän ulkista

Lähtevän Ulkin kirje muutti 24.-25.8 Pasilaan ja lähtevän Ulkin paketit Voutilaan. Ulkkilaiset työskentelevät Pasilassa tasolla, erpassa ja kirjeessä. Vaikka osa ulkkilaisista on työskennellyt Pasilassa aiemminkin, niin muutto on varmasti ollut vaikea monelle. Uudet työtoverit, erilaiset työtavat, osin ahtaamat tilat ja erilainen esimiestoiminta ovat kova paikka monelle. Toivottavasti työtoverit ja esimiehet tekevät kaikkensa pehmentääkseen muutosta ja saadakseen uudet tulokkaat tuntemaan itsensä tervetulleeksi.

PKS-Inhouse-palvelut

Inhouse-palveluihin on alkukesästä viimeinkin valittu kaksi työsuojeluasiamiestä. Toivotamme Ossi Rajalan ja Anne Savolaisen tervetulleiksi työsuojeluporukkaan.

Toivottavasti lämmin kesä antoi voimia meille kaikille kestäämään syksyn säät ja pitkän tulevan talven.

KOMMENTTI TYÖRAJOITTEISUUTEEN

Teutori Pykönen kirjoitti Pasillin n:o 1 työrajoitteisuudesta pitkän ja asiaa eri tavoilla lähestyvän artikkelin. Se herätti minussa muutaman huomion.

Posti Oy on hyvin toisentapainen työnantaja kuin oli Posti- ja lennätinlaitos. Ennen työrajoitteisia (ja vammaisia) pidettiin hyvinä työntekijöinä; he tekivät työnsä huolellisesti, säännöllisesti ja hyvin. Posti Oy:ssä työntekijä on tuottavuuden väline, jonka työajan ja työtehtävän on oltava tuotantopäällikön tavoitteiden mukainen. Työrajoitteiseksi toteaminen on prosessi, jossa työnjohto, lääkäri, ja työsuojeluväki toimii työläisen yläpuolella. Usein tälle ei jää muuta mahdollisuutta kuin alistua ja hyväksyä työvuoro ja -tehtävä. Työt ovat muuttuneet pakkotahtisiksi, raskaiksi ja ilta- ja yöpainotteisiksi. Tässä tilanteessa on vaikea löytää sellainen työ, josta työrajoitteinen suoriutuu.

Työrajoitteisuus on myös sosiaalinen ongelma: kun työläinen ei halua tai kehtaa kertoa toisille rajoituksestaan, hän on toisten kannalta kiusallinen. Työnjohto kyllä tietää nämä rajoitukset, mutta ei voi niistä kertoa. Tilanne on erikoinen paitsi työtovereiden, myös lähimmän työnjohdon kannalta: heidän on saatava posti käsitellyksi tavoitteiden mukaisesti. Henkilömääriä tarkasteltaessa ei työrajoitteisia erotella, vaan heiltä edellytetään samaa voimien käyttämistä yhtä kiihkeätempoisesti kuin muiltakin. Jos voimat eivät riitä tai tulee ongelmia, työnjohto käyttää aikaansa saadakseen työrajoitteiset toisaalle. En kadehdi työnjohtoa ja tuotantopäälliköitä kun he yrittävät keinollilla hyvänsä sysätä työrajoitteiset toisaalle ja toiseen kustannusyksikköön. Yhden työntekijän kohdalla tähän kuluu paljon aikaa ja vaivaa, eikä sekään ole ilmaista.

Työtä tehdään siitä saatavan palkan ja sosiaalisten syiden vuoksi. Työrajoitteisten työntekijöiden kohtelu osoittaa miten etäältä Posti Oy:n johto lähestyy työtä. Kun johto tuijottaa kuluja ja henkilömääriä, se unohtaa, että uusien työntekijöiden kouluttaminen maksaa, eikä eläkkeelle siirtäminenkaan ole kansantaloudellisesti halpa ratkaisu. Työnantajan tulisi havaita, että tehdyt työvuodet ja osaaminen ovat pääomaa, jota ei voi siirtää, eikä sitä kannata haaskata. Posti Oy on siirtynyt työntekijöiden kohtelussa malliin, jossa kokemukselle ja taidolle ei laiteta mitään arvoa, vaan tempoilevalla henkilöstöpolitiikalla yritetään samanaikaisesti pitää palkkakustannukset kurissa ja saavuttaa taloudellinen tulos. Tässä kiireessä työrajoitteisten asema ja merkitys ei näytä olevan minkään arvoinen. Työntekijät ovat muuttuneet ihmisistä suoritteiden tuottajiksi. On kiinnostavaa seurata, miten pitkään näin vähättelevä ja taidot mitätöivä henkilöstöpolitiikka voi jatkua.

Olli Asikainen

Pasillista ja tautin oireista

”Lehti maksaa. Mitä parempi lehti, sitä enemmän se maksaa. Kun puhutaan kustannuksista, puhutaan myös lehden tasosta. lehden tekeminen, puhumattakaan sen jatkuvasta kehittämisestä, vaatii ammattiosastolta taloudellista panostamista. Minkälainen painoarvo lehdellä on ammattiosaston toiminnassa? Minkälainen osuus kokonaisuudesta siihen voidaan uhrata? Siinä kysymyksiä uusille päättäjille!” (Lainaus PL:n Pasilan osaston vuosikertomuksesta 2001)

Totuuksia, olettamuksia, hienoja ajatuksia ja täyttä potaskaa, sanon minä! Tähän johtopäätökseen olen tullut silmäillessäni Pasillia 02/02 ja jopa luukiessani sen juttuja. Jos ja kun tähän on tultu, mielestäni olisi harkinnan paikka – ihan vakavasti! Jutut, mitkä Pasillissa julkaistiin, olivat enemmän tai vähemmän kirjoituksia, jotka eivät kuulu Pasillin sisältöön: ”Marskin junat ja Karjalan männyt”, ”Tuhat vuotta Suomen sotahistoriaa”. Mitä tekemistä näillä jutuilla on Pasillin sivuilla. Viitataan vaan Raine Ahosen sanoihin Pasillissa. ”Aktiivinen keskustelukulttuuri työpaikan asioista puhuttaessa on kaikkien etu, kuten myös reaaliaikainen tiedonsaanti. Ja sitä varten Pasillikin on.”

Tässä ammattiosastossa ei ole koskaan ollut, eikä ilmeisesti tule koskaan olemaan aktiivisuutta! Jos yrittää virittää keskustelua asiasta ja antaa reaalista tietoa, se kyllä torpedoidaan. Kyllä totuudet tulisi kestää, olivatpa ne hyviä taikka huonoja!

Käsittäisin, että reaaliaikainen tiedonsaanti on vähemmän kuin 60 vuotta tai peräti 1000 vuotta. Siis päätösmittaja, herää prinsessa Ruusunen unesta. Vai kuka tämän lehden sisällöstä vastaa? HMTT kertoo, että päätoimittaja ei vastaisi Pasillin sisällöstä, vaan joku muu konklaavi.

Mitä oikeasti haluaisin lukea Pasillista? Mitä merkittäviä päätöksiä on tehty? Mihin tilaisuuksiin on osallistuttu ja mikä on ollut niiden anti ja merkitys osastolle? Mikä on ollut toimikunnan ja Isku-työryhmän suhde? Viitaten toimintakertomuksen virkkeyseen ”toimikunta joutui kokoontumaan

kauden aikana lähes viikottain”, haluaisin varsinaiset ammattiosastoja koskevat asiat enemmän esille. Mikään ajankohtaislehti Pasilli ei todellakaan ole. Sen me kaikki voimme todeta ilmestymistiheydestä. Mielestäni olisi kuitenkin suotavaa, että jonkinlainen ajantaju olisi hallinassa!

Lopuksi myös toivoisin, että ”ammattiosaston varojen käyttö on oltava työväenliikkeen tavoitteiden mukaista ja sen tarkoitus on jäsenten etujen kehittäminen ja parantaminen sekä jäsenistön kiinnittäminen osaston toimintaan”. Niin, että sillälaila..., voikaamme nukkua yömmehä rauhaisasti – vai voimmeko? (minä en!) Kritiikittömyys ja jämähtäneisyys ovat saaneet vallan ammattiosastossamme. Ryhdistäytykäämme!

Minäkin lausun vihjailevasti Linnaa mukaellen: Etteivät Pasillin herrat toista saatikka kolmatta kertaa iskisi päättään Keskuspuiston mäntyyn (muukin puu kelpaa).

Toivoisin, että Pasilli olisi tautisen hyvä lehti, ettei nämäkin eurot menisi taivaan tuuliin!

Yön varjos, Pasilan
tehdas tarjos

Pekka Herranen

Oireitten taustalla on aina syy!

Pekka on pahoittanut pahemman kerran mielensä lukiessaan edellisen Pasillin juttuja! Totuuden nimessä on kerrottava, ettei hän ole ainoa. Kritiikki, negatiivinenkin, on tervetullutta. Tässä asiassa sen viesti on selvä. Pekka haluaa jäsenmaksujensa vastineeksi lehden, jonka tunnistaa omakseen. Jonka erottaa ensisilmäyksellä toisista lehdistä, esimerkiksi sellaisesta lehdestä kuin ”Kansa taisteli, miehet kertovat”.

Hän myös epäilee, että Pasillin päätoimittaja ei enää vastaisi lehden sisällöstä. Että homma olisi siirtynyt jonkin muun ”konklaavin” hyppysiin. Näinhän ei tietenkään ole. Suomen laki edellyttää, että Pasillilla on päätoimittaja, joka vastaa lehdessä julkaistavasta aineistosta. Asia ei muutu miksiäkään siinäkin tapauksessa, ettei päätoimittaja ole ennakkoon tutustunut lehdessä julkaistaviin kirjoituksiin.

Siitä, mikä on ammattiosaston lehden rooli, olen suuresti samaa mieltä Pekan kanssa. Olen käsitellyt tätä asiaa tämän vuoden ensimmäisen Pa-

sillin pääkirjoituksessa. Näkemys paremmasta lehdestä on olemassa. Kysymys kuuluukin, onko resursseja sen toteuttamiseen. Eikä tässä ole kysymys rahasta, euroista. Niin kauan kuin lehdessä ollaan vakiokirjoittajien armonosoitusten varassa, ei Pasillilla voi olla mitään suunnitellusti valittua linjaa. Kirjoittajat kirjoittavat, omista lähtökohdistaan, omille kohderyhmilleen. Aamen!

Kehittyäkseen Pasilli tarvitsee ammattimaisempaa toimituspolitiikkaa. Toimittajia, jotka ovat kiinnostuneet lehdestä ja sen kehittämisestä, toimittajien työstä. Vain tällä tavalla Pasillista voi kehittyä oikea lehti. Nythän se on vain vakiokolumnistien, enemmän tai vähemmän vapaaehtoisten hengentuotteiden julkaisualue.

Mutta ehkä joskus?

Kari Pihlaviita, päätoimittaja

Pasilan postitehtaan kupeessa sijaitsevassa pääkaupunkiseudun OTS:ssa on herättänyt keskustelua vuosia jatkunut ylitöiden teettäminen. Niiden jatkuva teettäminenhan kertoo väärin mitoitettusta työntekijämäärästä. Erityisesti tilanne kärjistyi, kun eräs järjestäytymätön työntekijä oli tehnyt jo kesäkuussa täyteen 250 tuntia ylitöitä. Hän vaati luottamusmiestä hyväksymään vielä 80 tunnin lisäylitöiden tekemisen. Vaatimustaan hän höysti uhkauksella ottaa yhteyttä Postin lakimieheen. Menettely synnytti kysymyksiä, hyvinkin periaatteellisia ja myös sellaisia, jotka näyttävät perustuvan myös silkkään tietämättömyyteen.

Erikoisesti kiinnittää huomiota, että varsinaiset ylityöt tulevat täyteen jollakin jo kesäkuussa ja että vaaditaan lisäylitöitä, myös jo kesällä. Ay-liikkeen keskeinen tavoite on aina ollut, että jokainen saa riittävän toimeentulonsa kahdeksan tunnin päivittäisellä työllä, ilman ylitöitä. Valitettavasti liian monelta puuttuu tämä "kahdeksantunnin" työ kokonaan.

Ylitöiden teettäminen on myös pitkälti työsuojeluasia, sillä työsuojelutarkastajat viranomaisina valvovat erityisesti ylitöiden tekemistä ja niistä maksettavia palkkioita työpaikoilla. Lupaa lisäilytötuntien tekemiseen piti ennen anoa työsuojelupiiriltä. Nykyisin riittää, kun selvitetään perustelut niille. Koska ylityöt kuuluvat työnantajan ja esimiehen direktio-oikeuteen, esimies vastaa työpaikalla niiden teettämisestä ja perustelut ylitöiden teettämiseen todetaan yhdessä työntekijöiden edustajan, luottamusmiehen kanssa.

Työsuojelupiirien työsuojelutarkastajista osa hoitaa suoraanaisesti työturvallisuuskysymyksiä, mutta toinen puoli näistä tarkastajista, jotka ovat lakimiehiä, ovat keskittyneet työsuhteen ehtoihin liittyviin asioihin. Näillä työsuojeluviranomaisilla on myös oikeus määrätä tarpeelliseksi katsomiaan pakotteita.

Tietenkin jokainen voi ottaa yhteyttä työsuojeluviranomaisiin, mutta järjestäytymättömän ainoana turvana ovat viimekädessä työsuojelutarkastajat, tai tavallinen kanne kärjäoikeudessa.

OTS:n paikallinen luottamusmies ja pääluottamusmies hyväksyvät siellä tehtävät lisäilytötunnit. Tämä tapahtui siis järjestäytymättömän työntekijän vaatimuksesta. Tässä tapauksessa on myös huomionarvoista, että ko. esimies oli teettänyt ylitöitä vain yhdellä työntekijällä, huolimatta muidenkin halukkuudesta ylitöiden tekemiseen. Yhden henkilön ylityötuntien täytyminen ei ole vielä riittävä peruste lisäilytötuntien teettämiseen ja tarve niihin pitää perustella tarkasti. Tämä seikka nimenomaan on herättänyt työntekijöiden keskuudessa vilkasta keskustelua.

Työoikeuden käsite voidaan jäsenellä kahteen osaan, ensiksikin työoikeuteen liittyviin lakeihin ja toiseksi järjestäytyneen työnantajajärjestön ja vastaavasti työntekijöitä edustavan järjestön tekemiin sopimuksiin. Esimerkiksi palkkoja ei ole määritelty missään laissa, vaan ne sovitaan kunkin alan järjestöjen välisissä neuvotteluissa. Sopimushan voi aina olla lakia parempi, mutta se ei saa olla huonompi. Työelämään liittyvät lait ovat ns. "perälauta", jota kukaan ei saa rikkoa. On hyvä myös muistaa, että järjestäytymättömät, hekin, saavat "siivellä" nauttia kaikista ay-liikkeen vuosikymmenten toiminnan ja työn aikaansaamista eduista.

Lakeja koskevissa asioissa kanteen voi nostaa kärjäoikeudessa jokainen henkilö, sopimuksia koskevissa asioissa

kanteen Työtuomioistuimessa voi nostaa vain sopimusta edustava työnantajan tai työntekijöitten rekisteröity yhdistys. Nämä yhdistykset ovat neuvotelleet jonkin työehtoihin liittyvän sopimuksen, eivät järjestäytymättömät työntekijät. Työtuomioistuimessa ovat lakimiesten lisäksi, työnantaja- ja tekijäjärjestöjen edustajat tulkitsemassa ja tuomitsemassa sopimuksiin liittyviä erimielisyyksiä.

Jos asia pitää viedä oikeuteen, niin se on silloin jo pahasti kärjistynyt. Sen ehkäisemiseksi on käytössä moniportainen neuvottelumenettely, joka alimmalla tasolla tarkoittaa yksinkertaisesti työntekijän ja esimiehen välistä keskustelua työhön liittyvässä asiassa. Järjestäytymättömän työntekijän vaikutusmahdollisuudet jäävät käytännössä tähän, sillä tämän työntekijän on tyydyttävä direktio-oikeuttaan käyttävän esimiehen päätökseen, esimies ja alainenhan eivät ole keskenään tasa-arvoisessa asemassa. Jäljellä oleva mahdollisuus järjestäytymättömällä on ottaa yhteys työsuojelutarkastajaan, joka viranomaisena valvoo työturvallisuuteen ja työsuhteen ehtoihin kuuluvia asioita. Järjestäytymättömän työntekijä ei anna mitään valtuutusta luottamusmiehelle, ammattiliitolle eikä ay-liikkeelle ylipäänsä, vaan hoitaa työehtoihin liittyvät asiansa itse. Järjestäytymättömät työnantajat voivat noudattaa vähimmillään vain kullakin alalla vallitsevaa työehtosopimusta.

Sen sijaan järjestäytyneellä työntekijällä on aina paikallinen, järjestäytyneitten työntekijöitten valitsema luottamusmies, joka edustaa työehtosopimuksen tehnyttä työntekijäjärjestöä ja sen jäseniä. Hänen ensisijaisena tehtävänä on valvoa järjestöjen välillä tehtyjä sopimuksia, joista keskeisin on työehtosopimus, TES. Hän voi myös tehdä paikallisia sopimuksia, jotka TES:n mukaa sitoo vain ko. työpaikan liittoon kuuluvia jäseniä. Vastaavasti paikallinen esimies edustaa järjestäytyntä työnantajaa paikallisissa sopimusasioissa. Lyhyesti sanottuna; puolin ja toisin toimitaan järjestäytyneesti ja tasa-arvoisesti.

Valitettavan usein esimies käyttää valtaansa yksipuolisesti ja omista henkilökohtaisista tai jopa epäasiallisista lähtökohdista. Sellainen taas synnyttää turhaa kitkaa työpaikoilla, jopa kriisejä. Toisaalta työntekijätkin usein syyllistyvät turhaan arkuuteen ja alistuvat. Usein työpaikan ilmapiiri onkin jonkin asteista kaksinaamaisuutta tai mököttämistä. Hyvin toimivan työpaikan avainsana on sopiminen. Tämä tarkoittaa, että molemmat osapuolet ovat neuvotelleet ja löytäneet yhteisymmärryksen. Tässä onkin työntekijäjärjestöillä ja sen edustajilla päättymätön työmaa.

Kolmisensataa vuotta sitten Appalakien vuoristossa eleli viisi intiaaniheimoa, jotka riitelivät keskenään ja siinä sivussa taistelivat brittiläisiä siirtolaisia vastaan. Yksi päällikkö otti eräässä päälliköiden kokouksessa esille yhden ainoan nuolen ja katkaisi sen. Sitten hän otti viisi nuolta ja antoi nipun muiden päälliköiden katkaistavaksi. Nippu ei katkennut.

Yksi nuoli katkeaa helposti, viittä nuolta ei katkaista.

Terveisin Reiska

LINKKEJÄ:Reijo Kaiponen, <http://personal.eunet.fi/pp/reiska>
Uudenmaan Työsuojelupiiri, <http://www.doshnet.fi/Uutsp>
Postiliitto ry.-posti- ja logitiikka-alan ammattiliitto, <http://www.postiliitto.fi>
Postin Toimihenkilöliitto PVL ry., <http://pvl.fi>
Työnantajaliitto Allianssi ry. (löytyy mm.Postin TES ja työoikeuteen liittyviä lakeja),
<http://www.allianssi.com>

TERVEISIÄ RAS- KAASTA TUOTANNOSTA

*Pasi Poussu, luottamusmies,
Raskas tuotanto -koneympäristö*

Kesälomat on sitten pidetty ja arkinen aherrus raskaan koneympäristössäkin on alkanut taas todenteolla. Mennyt kesä meidän työntekijöiden kannalta katsottuna olikin varsin mielenkiintoinen. Kaikki saivat lomansa haluamaansa ajankohtaan, mikä oli tietenkin hyvä asia verrattuna edelliseen kesään, silloinhan lomiamme rukattiin "tasaaisesti" koko kesälle, mikä aiheutti pieniä jännitteitä ilmapiiirissä. Vähemmän hyvänä asiana pidän jatkuvia ylityöitä, joita riitti koko kesän ja ylikin. Kesäapulaisia oli kyllä palkattu, muttei sittenkään riittävästi. Alimiehitys on todella hankala juttu. Eivätkä kesät ole enää aikoihin olleet mitenkään hiljaisia tuotannollisesti, mutta aina vain tuotannon suunnittelussa se otetaan lähtökohdaksi. Ilmeisesti on sitten edullisempaa teettää viikonloppu ylityöitä kesäapulaisilla kuin palkata riittävästi kesäapulaisia. Syksyn myötä koneympäristössä alkaa sesonkiaika, jolloin syötöalueet pursuavat tavaraa ja jo etukäteen arveluttaa, mitä tuleman pitää, kun muistaa, että alimiehitys on tullut jää-

däkseen. Lämpäisyys ovat toki kivat (Press M osalta siinä 160%), siinä saa luisuilla heittää "Simona" lehtikimppua, joka painaa jopa seitsemän kiloa kappale. Kokemuksesta tiedän, että itsesuojeluväistöä pitää luisutyössä olla. Toinen asia on sitten se, että osurien työvuorosuunnittelu on mielestäni epäonnistunut. Mielestäni osurien aamuvuoro 07.00-11.00 on suurinpiirtein yhtä tyhjän kanssa, koska painavimmat kimput alkavat tulla monesti juuri ruokatauon jälkeen. Näin osurien "apu" kokoaikaisille jää aika vähäiseksi. Ajatusta peliin, kiitos!

Tätä lukiessa kaikille on kai selvinnyt, ettei jaksokorvauksia enää makseta 15 päivänä, vaan kaikki korvaukset maksetaan aina kuukauden lopussa. Ja taas tuli sanomista, tiedotus asian tiimoilta ei toiminut alkuunkaan niin kuin olisi pitänyt ja asia tulikin monelle erittäin ikävänä yllätyksenä. Eipä uskoisi, että niinkin tärkeä asia kuin palkanmaksun ajankohdan muuttuminen katsotaan sen verran yhdentekeväksi, ettei siitä vaivauduta edes tiedottamaan kunnolla. Mieleeni tuli kysymys, kuka nettosi ja kuinka paljon?

Ja vielä eräs asia, joka on puhuttanut koneympäristössäkin, eli POK:n tulevaisuus. Varmana tietona kun on levitetty (isän serkun kummin kaiman velipuoli kertoi), että tuotanto Pokissa loppuu 2005 ja että tilalle rakennetaan kovanrahan asuntoja. Totuus lienee kuitenkin se, että **silloin aikaisintaan** tehdään päätöksiä mm. mahdollisten konehankintojen osalta yms. **Jos** isoja muutoksia tulee tapahtumaan, elämme tuolloin tämän vuosikymmenen loppua.

Kuulasta syksyä kaikille!

LÄHTEVÄ ULKKI SIIRTYI

Jakson vaihteessa 26.8. lähtevän ulkomaanpostin käsittely siirtyi: kirje Pasilaan ja paketti Voutilaan. Reilut kolme vuotta kestänyt venkoilu on saavuttanut yhden vaiheensa.

Tärkein saavutettiin

Työnantaja lähti liput liehuen sotaan aloittamalla yt-neuvottelut ulkin siirron takia. Piti irtisanottaman, lomauttaman tai osa-aikaistaman noin 25 ulkin työntekijää. Tarkennetuissa suunnitelmissa ”ylijäämä” henkilöstöä olisi ollut 22. Yt-neuvottelut saatettiin kesäkuun alussa loppuun toteamalla, ettei ketään irtisanota ja jos vähentämistarvetta esiintyy niin käytetään luonnollista poistumaa.

Virallisesti 1.9. siirtyi Pasilan kirjoille 34 ulkkilaista ja Voutilaan 16. Yksi oli tullut jo kuukautta aiemmin. Prosessin aikana siirrettävistä kaksi osa-aikaeläkeläistä ja kaksi ko-koikaista lähti ns. työttömyysputkeen. Muita ulkkilaisia lähti kolme putkeen ja kaksi siirtyy syksyllä osa-aikaeläkkeelle. Siipitielle jää tässä vaiheessa seitsemän ns. lähtevän jäljellejääviin tehtäviin. Kesän alku näytti jo sen, että vaikeuksia saattaa tulla Siipitiellä, jos henkilöstöä ei saada sinne lisää.

Tässä vaiheessa on siis selvä, ettei mitään vähentämistarpeita syksylläkään tule. Työpaikat saatiin turvattua.

Yhteistyö toimi

Helsingin postikeskuksessa toimi yhteistyöryhmä alusta alkaen alatyöryhmineen. Voutilassa yt-ryhmä saatiin toimimaan. Samoin ulkissa. Henkilöstön osalta pienin viilauksin ratkaisu saatiin helposti. Vaaditut selvitykset saatiin ja työnantaja uskoo onnistuvansa prosessin hallinnassa. Paljon toiveita on työnantajalla, että siirtyvää henkilöstöä voidaan käyttää myös kotimaan liikenteen lajittelutehtävissä. Sen näyttää aika. Voutilassa esimerkiksi siirtyvästä 16 henkilöstä vain 10 sijoitetaan ulkomaanpostin tehtäviin. On sitten kuitenkin kuusi henkilöä varalla, kun todellisuus on edessä. Voutilassa on suunnittelu sitä tasoa, että häthätää piti palkata 17 määrääaikaista, kun postimyynti alkoi hiukan vetämään. Mutta Voutilassahan on kaikki toisin.

Siirtyvien henkilöiden palkkauksen pääluottamusmies sopi puoleksi vuodeksi ennalleen ja sitten katsotaan uudestaan mihin palkkaryhmiin kukin sijoittuu.

Takkiin

Ammattiosaston mielestä siirrolle ei sinällään ollut tarvetta. Juttu oli täysin työnantajan runnoma.

Siirtyjille haittaa tulee uusista työmatkoista. Uutta on työympäristö. Työajat muuttuvat monella. Erityisen huonoa on, että ennen 14 työvuoroa tehneille tulee muuton jälkeen 15 työvuoroa jaksoon. Ulkomaanpostissa työnantaja irtisanoi myös paikallisen sopimuksen, joten Siipitielläkin on mahdollisuus siirtyä kankeaan 7.39 –malliin ja 15 työvuoroon jaksossa marraskuun 18. alkavan jakson alusta. Siipitielle

kuitenkin perustettiin pientyöryhmä, joka pohtii järkeviä työaikamalleja tuotannon sanelemisissa puitteissa. Kaikki luottamusmiehet ovat työryhmässä mukana, joten kaikkien osalta ei ole lukkoonlyöty, että työvuoromäärä kasvaa.

Ulkomaanposti on kokenut jälleen yhden vaiheen historiassaan. Organisatorisesti ulkki alistetaan Ohjauskeskuksen alaisuudesta Helsingin postikeskuksen alle. Johtaja Hulikkala siirtyy postikeskukseen projekti-tehtäviin ja uudeksi ulkomaanpostin johtajaksi tulee vanha tuttu Carl-Georg Träskman.

Edunvalvonta

Ammattiosasto varmisti, että jokainen siirtyjä on sijoitettu johonkin. Yksikään ei jäänyt ilmaan. Samoin jokaisella on luottamusmies heti siirrosta alkaen. Lo-keen siirtyvien luottamusmies on Isto Kuusisto. Pasilaan siirtyvät jakaantuvat useiden luottamusmiesten reviiireille. Kirjeosastolle siirtyvät ovat Olli Asikaisen reviiirissä. Saapuvan postin työryhmän luottamusmies on Markku Ijas. Erityispalveluihin siirtyvät hoitaa luottamusmies Seppo Pakarinen. Raskaaseen ulkin kapulalajitteluun tulevien etuja valvoo Teuvo Pykönen ja raskaan alaisuudessa pussihuollossa työskentelevät ovat Pasi Poussun heiniä. Pääluottamusmies kaikille on edelleen Hannu Sojakka.

Työnantaja halusi muutoksen. Sen se sai. Nyt se vastaa sitten, että palvelutaso säilyy. Edunvalvonta huolehtii, että käsipareja on tarvittava määrä. Lehden ilmestyessä jo sitten tiedetään ollaanko alkuhankaluuksista selvitty. Ulkin käsittely on kotimaan käsittelyä vaativampaa ja sillä on omat kommervenkkinsä. Ammattitaitoinen ulkin väki varmasti siitä selviää ja tarvittaessa koulutetaan lisää.

Ulkomaanpostin väki on ollut aina aktiivista etujensa puolustajia. Ei tällaista tulosta olisi saavutettu ilman väen yksituumaisuusta. Siitä kiitos.

Teuvo Pykönen

VIISAUTTA VOUTILAN MALLIIN (vol.6)

*Jouni Kaiponen,
työsuojeluvaltuutettu,
Logistiikkakeskus*

Mennyt kesä oli kuumin miesmuistiin, sellaisena se jää muistiin LOKEssakin. Vaikka helletaukoja pidettiin oli kuumuus ajoittain sietämätöntä ja työnteko kaksin verroin raskaampaa kuin tavallisesti. Työ täällä on yleensäkin koettu monella tavalla raskaaksi ja olen saanut useita yhteydenottoja, joilloin työntekijät kyselevät irtisanomisajoista, oppisopimuspaikoista ja vuorotteluvapaasta. Yhtä kaikki viesti on ollut, että LOKEa ei koeta sellaiseksi työpaikaksi, jossa viihdytään. Ensin arvelin ilmiön johtuvan nuorempien työntekijöiden halusta vaihtaa työpaikkaa, mutta nyt olen huomannut muutaman vanhemmankin työntekijän hakeneen työtä muualta tai lähteneen muualle.

Noh, mistä moinen halu lähteä pois johtuu? Syitä on monia, mutta eräät niistä nousevat selvästikin esille. Ensinnäkin sopimuspolitiikka. LOKEssakin on useita työntekijöitä, jotka ovat jo vuosia odottaneet kokoaikaisesta työsopimusta. Jotkut ovat kertakaikkiaan kyllästyneet odottamaan ja lähteneet muualle paremman toivossa, 90/h soppari ei tarjoa sitä toimeentuloa, mitä kyseiset henkilöt ovat tulleet tavoittelemaan. Ihmetystä on herättänyt myös, kuka kokoaikaisia soppareita saa. Esimerkiksi pitkään Postissa työtä tehneet ovat jääneet nuolemaan näppejään, kun vain vähän aikaa talossa olleet saavat kokoaikaiset sopparit. Luonnollista on, että menettelyä yleisesti pidetään epäreiluna.

Toisena nousivat selvästi esille työajat. Viime keväänä meillä siirryttiin ns. uuteen aamuvuoroon, eli aamuvuoro on 9.30-17.09. Normaali aamuvuoro on LOKEssa 6.30-14.09 ja se

on selvästi halutumpi, kuin uusi aamuvuoro. Työntekijät kokevatkin, että 9.30 vuorossa päivä on käytännössä pilalla, kun ei ehdi hoitaa asioitaan esimerkiksi virastoissa, eikä työvuoron jälkeen illalla oikeastaan ehdi tehdä muuta kuin iltapalan ja kellistyä nukkumaan. Myös erityisenä ongelmana uudessa vuorossa on työnkierron puuttuminen. Ihmettelen miksi työkiertoa on niin vaikea järjestää tässä vuorossa ja veikkaan syyksi esimiesten saamattomuutta. Työkierto olisi mahdollista järjestää, mutta kun sen tekeminen vaatii työtä, paneutumista ja aivan erityisesti halua toteuttaa se tasapuolisesti. Kuitenkin on sovittu, että jos 9.30 vuoro on välttämätön, niin vuorojen pitää kiertyä niin, että joka toinen viikko on uusi- ja joka toinen normaali aamuvuoro. Täysin tähän ei kuulemani mukaan päästä (en tosin tiedä miksi) mutta kierron pitäisi olla mahdollisimman laaja. Kuitenkin työntekijöiden harras toive on päästä normaaliin aamu-ilta kiertoon koska 9.30 vuoro koetaan raskaaksi. Tämäkin on muutamille työntekijöille ollut syy lähteä/harkita lähtöä LOKEsta.

Kolmanneksi nousivat yleiset asiat, työn pakko- tahtisuus, henkilökemiat, työnjohto, työn raskaus, epäreilu kohtelu jne. Nämä olivat yksittäisten työntekijöiden näkemyksiä, mutta ei näitäkään syitä saa aliarvioida. Mielestäni kaikki nämä syyt miksi Voutilassa ei viihdytä, eivät ole huonoja syitä, enkä itse ainakaan soimaa ketään, joka katsoo asiakseen lähteä hakemaan parempaa. Mutta ne kertovat, että jos LOKEsta halutaan tehdä työpaikka jossa viihdytään ja pysytään, niin se vaatii koviakin uudistuksia. Johdon ja työntekijöiden välinen keskustelu lienee alkulääke ongelmiin. Tahtoa parempaan pitää löytyä niin johdolta kuin työntekijöiltäkin. On kysymys siitä, halutaanko sellaista työpaikkaa, johon henkilöstö haluaa ja voi sitoutua.

Vaikka minä kyllä olen viihtynyt, sen ujosti tunnustan. Vaikka viimeiset kolme vuotta ovat olleet LOKEssa ylä- ja alamäkeä, ei se minua ole lannistanut. Syynä tähän on Voutilan loistava porukka. Mutta jos tämä loistava porukka lähtee, niin ei ole jäljellä sitä yhtäkään, joka LOKEssa viihtyy.

Osastoomme ovat liittyneet seuraavat uudet jäsenet:

Ahonen Janne, Ikonen Jaana, Jaakkola Jari, Kalervo Iida-Liisa, Kukkonen Antti, Laine Jarmo, Lemming Mati-Andres, Lintunen Erik, Luukkonen Rauno, Manninen Jesse, Mentula Sanna, Nyman Saul, Partanen Tiina, Piirainen Toni, Saloranta Mika, Selehattin Aydogan, Suomalainen Jaakko ja Taskinen Jari.

Toivotan Teidät kaikki tervetulleiksi!
Seija Hagman, jäsens sihteeri

POLITIIKATTOMUUS VASTA POLITIIKKAA ON!

Politiikkaa on myös se, ettei ole politiikkaa. Se kielletään ja siksi se on. Poliitikon ratkaisu on kovinta politiikkaa! Postin pääjohtaja Alho kertoi lehtihaastattelussa, ettei hän toivo poliitikkojen sotkeutuvan bisneksen tekkoon. Hän ei halua poliittista ohjausta Postiin. Myös entisen Soneran toimitusjohtajan Kaj-Erik Relanderin mielestä poliitikot ja valtio-omistaja vain haittasivat Soneran toimintaa.

Kenen laulu

Sonerassa oli hallintoneuvosto, jossa oli poliitikkoja. Kun Soneralla alkoi mennä huonosti, koko hallintoneuvosto lakkautettiin. Ns. poliittinen ohjaus poistettiin. Viime käden valtion omistus on poliittisesti valittujen kansanedustajien käsissä. Kansanedustajien pitäisi edustaa kansaa ja kansallisomaisuuden pitäisi olla heidän käsissään. Postilla on hallintoneuvosto, jossa istuu poliitikkoja. Kuitenkin yhtiöjärjestyksen mukaan se saa vain todeta tilinpäätöksen. Se ei siis voi vaikuttaa Postiin tai omistajapolitiikkaan muuten kuin juttelemalla Postin hallituksen edustajien kanssa tai keskenään. Valtion pörssiyhtiöistä halutaan hallintoneuvostot pois ja sijoittaa ne kauppa- ja teollisuusministeriön alaisuuteen. Valtion yhtiöiden hallituksissa edustavat omistajaa ministeriön virkamiehet. Postin hallituksessa liikenne- ja viestintäministeriön edustajana on Samuli Haapasalo. Liikenne- ja viestintäministerinä toimii Ylen johtaja Olli-Pekka Heinosen jälkeen kansanedustaja Kimmo Sasi. Sasi ajaa puhtaasti linjaa, että kilpailu tehostaa toimintaa ja laskee hintoja. Sasi on valmis luopumaan valtion omistuksesta tyystin. Sasi on puhdaslinjainen kokoomuslainen.

Valtion tulevaisuus

Valtio elää verotuloilla kuten kunnat. Valtion budjetti on neljäs osa bruttokansantuotteesta (BKT). Suurin osa BKT:sta syntyy yritysmaailmassa, jossa ei ole poliittista ohjausta edes muodon vuoksi. Yritysmaailmassa toimiva johto on omistajien lakeija. Johto puristaa omistajille osin-

koja. Työntekijöiden osuudesta kamppailee, jos kamppailee, ay-liike tekemällä työehtosopimuksia. Pörssiyhtiöissä omistajien osinkojen (tai myyntivoittojen) hankkimisessa toimiva johto on osoittautunut usein ahneeksi. Optiojärjestelyillä he vievät tosiasiasa niin omistajilta kuin työntekijöiltäkin jakovaraa. Kirjanpidon oikominen laillisuutta hipoen ns. luova kirjanpito on käytetty mekanismi. Jenkeissä tosin tehtiin jopa kirjanpitorikoksia, mutta siellähän on kaikki kuten sasilaiset toivovat. Sasi on jopa niin viisas, että vaivaisista usalaisista asetehdasosakkeistaan hän saisi rovon, jos vaikka Irakin sota saataisiin jollain voimin käyntiin.

Kun valtion yhtiöitä myydään saa valtio myyntituloja. Se on kerta tikki, kerta tulo. Jos kaikki myydään niin ei tule enää koskaan veroja, osinkoja tai myyntituloja. Kansallisomaisuus on menetetty. Kun Posti on myynyt esim. Postilinjat, Spackin ja 49% Kelpokuljetuksesta, se on myynyt kansallisomaisuutta olematta edes pörssissä. Valtio ei ole näistä myynneistä paljoa saanut, ellei sasilaisen laskuopin mukaan verotuloja ja osinkoja siksi lasketa, vaikka ne ovat syntyneet tuottavasta toiminnasta. Ja siitä mitä on investointien jälkeen verotettavaksi jäänyt.

Niinistö (kok) muuten totesi Sonera-jupakan yhteydessä, että liikesalaisuudet koskevat tulevaa aikaa, ei menneisyyttä. Nythän vaaditun läpinäkyvyyden mukaan voisi Postin johto julkistaa sen, paljonko viime vuoden lähes miljardin vanhan markan investoinneista meni Capellan ostamiseen ja siellä Capellan toimivalle johdolle, joka oli myyjänä. Capellan voitollisuus muuten myös kiinnostaa, eli oliko se kannattava sijoitus. Vai onko tulevaisuudessa odotettavissa pikkusonerat vastuullisten haussa? Capella-konsernin tulos verotuksen jälkeen laski vuodesta 2000 vuoteen 2001 22,3 miljoonasta kruunusta 15,9 miljoonaan kruunuun (n. 1,6 miljoonaa euroa). Capella-konsernin liikevaihto kasvoi vuodesta 2000 vuoteen 2001 222 miljoonasta SEK:sta 276 miljoonaan (n.28 milj.euroa) ja velat vuoden 2001 lopussa olivat yhteensä n. 12,5 miljoonaa euroa. Niin, mikäköhän on oikea kauppasumma tällaisestä yrityksestä? Ja mitä maksettiin?

Jos kokoomuslainen veropolitiikka vietäisiin huippuunsa, niin valtio ei saisi verotuloja tuloveroina varmaan lainkaan. Kaikki verotus olisi ”kulutuksen verotusta” eli välillistä verotusta. Jokainen saisi valita mitä kuluttaa eli mitä veroja haluaa maksaa. Mitenkähän ruoan arvonlisäverotus

kehittyisi, kun sen alentaminen nyt eurooppalaiselle tasolle on hankalaa. Tietenkin on riskinsä, että hinnat eivät alen- tuisikaan vaan välikädet veisivät verohyödyn ja kokoomus huutaisi välikäsille taas yritysveroalea! Kuntalaisten verot tietenkin nousisivat tai sitten kaikki olisi maksullista: sairaanhoito, koulu, kirjastot. Kuntaverohan on tasavero, jossa köyhä maksaa suhteessa rikasta enemmän. Valtion progressiivisessa tuloverossa köyhä maksaa suhteellisesti vähemmän prosentteina, mutta rikas saa vielä käteensä moninkertaisesti köyhän vuoden bruttopalkan. Kunnallisveron määrä alle viisi vuotta palvelleella postilaisella yksinhuoltajalla on yli nelinkertainen valtionveroon nähden. Kurkatkaapa huviksenne veroerittelystä, miten omat valtion ja kunnan veronne ovat jakautuneet! Postilaisten ei paljoa kannata huudella valtionverotuksen alentamisen perään, saatikka vielä mennä tupoihin valtion tuloveroalennuspuheiden perässä. Ne puheet ovat suurituloisille.

Miksi minua kiinnostaa kokoomuslainen veropolitiikka ja valtion omistajapolitiikka? Siksi että se on puhdasta ja erittäin epäloogista. Puhdasta siinä mielessä, että ihminen tulkoon toimeen omillaan ja köyhien on tunnettava olevansa kyykyssä. Epäloogista taas siinä mielessä, että linja potkii tärkeää kokoomuksen kannattajakuntaa päähän: sotilaita, opettajia, lääkäreitä, sairaanhoitajia, insinöörejä (julkisella alalla), virkamiehiä jne. jotka saavat palkkaansa verorahoista tai verovaroin tuetusta toiminnasta. Mutta se taas on vaalien asia. Kansa saa sellaiset johtajat kuin se ansaitsee.

Valtion omistajapolitiikasta

Sonera –jupakan opetus on se, että hyvinä aikoina kaikki ovat olleet osallisia. Huonoina aikoina kukaan muu kuin veronmaksajat eivät kanna vastuuta. Poliittinen päävastuu on kokoomuksella, mutta kaikki hallituspuolueet ja keskustakin ovat olleet vastuullisia. Mahdollisuus Soneran yksityistämiseen täysin hyväksyttiin eduskunnassa äänin 159-20. Siitä kaikki alkoi. Eduskunnassa Soneran kokonaan yksityistämistä vastustivat siis vain: 6 kristillistä, alkiolainen Aittoniemi, Oinonen keskustasta, Ojansuu vihreistä, remonttiryhmän Kuisma, demarit Reijo Laitinen ja Gustafsson sekä vasemmistoliittolaiset Kangas, Kuoppa, Laakso, Puhjo, Stenius-Kaukonen, Tennilä, Turtiainen ja Valpas. Edellä mainitut poislukien ovat selkeässä poliittisessa vastuussa Sonerasta. Äänestys suoritettiin 21.6. 2000.

Mihin eduskunta sitoutui. Hallituksen esityksen (HE 47/2000) perusteluissa todetaan: ”Tarkoitus on, että valtuutta käytetään aktiivisena omistajan arvojen kasvattamiseksi ja realisoimiseksi . . . Tästä syystä valtioneuvosto on päättänyt pyytää eduskunnalta valtuutta luopua Soneran omistuksesta kokonaan. Tämä ei välttämättä merkitsisi valtuuden nopeaa käyttöä, vaan antaisi valtiolle omistajana mahdollisuuden reagoida monin eri tavoin omistuksensa arvoa turvaavalla tavalla . . . Tämä koskee myös mahdollista strategista myyntiä, mikäli se tulisi tulevaisuudessa

vaihtoehdoksi. Hankkeiden toteuttaminen eduskuntaehdoisesta ei, neuvottelukäytännöt ja aikataulut huomioon ottaen, ole todellinen vaihtoehto. Riippumatta etenemis- tavasta ja –aikataulusta on perusteltua todeta, että valtiolla on oltava käsissään nopea päätöksentekomenettely. Kaikki rajoitukset vähentävät kasvun onnistumisen todennäköisyyttä . . . Soneran kehitys korkealle arvostetuksi yhtiöksi merkitsee samalla ensimmäisen valtiolla olevan suuren riskin yhtiön muodostamista. Nopealiikkeinen toimintaympäristö edellyttää myös nopeaa päätöksentekorakennetta, riskinoton jatkamista sekä kykyä hyväksyä realisoituvia riskejä ja torjua niiden vaikutusta.”

Tällaiset eväät eduskunta antoi valtioneuvostolle (=hallitukselle ja sen talouspoliittiselle ministerivaliokunnalle).

Valtion omistajaohjaus toimi jollakin tavalla 2000 kesällä, kun Sonera oli Englannin umts-huutokaupassa. Kun hinta kohosi yli 20 miljardin markan niin huutokaupasta vetäydettiin. Kun samana syksynä Saksan ilmaa ostettiin 21,4 miljardilla, niin se nyt keskusteluttaa. Siitä ei löydy poliittista tai virkamiesmäistä omistajan välikäden vastuuta. Itseasiassa mielenkiintoisempaa pitäisi olla selvittää, mitkä tahot estivät Englannin ilman ostamisen. Oliko valtionomistajalla mekanismi estää se kauppa? Ketkä estivät? Kaupasta joka tapauksessa luovuttiin. Estäjien luulisi nousevan korokkeelle lyömään rintojaan, ettei 20 miljardia palanut Brittien saarille! Tai sitten asiasta ollaan tarkoituksellisesti hiljaa. Samalla mekanismilla olisi voitu estää Saksan kauppakin - samojen elinten ja samojen henkilöiden toimesta.

Valtion yhtiöitä on periaatteessa kahdenlaisia: pörssi- yhtiöitä ja valtion omistamia. Pörssi-yhtiöitä voidaan nimittää sijoittajaintressiyhtiöiksi. Posti Oyj ja VR-Yhtymä Oy esimerkiksi valtionyhtiöinä ovat yhteiskunnallisesti merkittäviä yhtiöitä. Niillä voisi sanoa olevan enemmän tekemistä kansan kanssa, koska niiden palveluja suurin osa kansasta myös käyttää. Näissä yhtiöissä tulisi myös kansan äänen kuulua. Muodollisesti omistajapolitiittisesti se olisi poliitikkojen asia. Vaalien alla joku poliitikko saattaa sanoa jonkun lämpimän sanan Postista tai rautateistä. Tosiasiassa he eivät pysty vaikuttamaan asioihin. He ovat antaneet vallan toimivalle johdolle. Välissä on yhtiön hallitus, joka on ”liike-elämän asiantuntemuksella” täydennetty. Ja parit henkilöstön edustajat panttivankeina. Poliittinen hallintoneuvosto on edelleen ”matkusteleva keskustelufoorumi”, kuten eräässä Hesarin yleisöosaston kirjoituksessa totesin vuosia sitten kysellessäni: Kuka omistaa Postin? Toki heti täytyy oikaista, ettei Postin hallintoneuvosto ole tänä vuonna päässyt Petroskoita edemmäksi ja sekin hallituksen kanssa. Postin hallintoneuvoston puheenjohtaja on muuten Antero Kekkonen (sd).

Postin omistajapolitiikka

Postin valtionomistus tapahtuu liikenne- ja viestintäministeriön kautta. Postin Logistiikan asiakaslehdessä Logisti 1/2002 ministeri Kimmo Sasi (kok) toteaa: ”Omista-

jastrategisesti liikenne- ja viestintäministeriön toimintalinjana on huolehtia hallinnonalansa yhtiöiden liiketoiminnan kehittämisestä markkinoiden mukaan sekä niiden kannattavuudesta, osingonmaksukyvyistä, arvon kehityksestä ja omistajapohjan laajentamisesta”.

Mitä tämä mahtaa olla selkokielellä? ”Markkinoiden mukaan” toiminta on kilpaillussa ympäristössä hintojen polkemista suurasiakkaille ja kustannussäästöjen hakemista henkilöstöstä. ”Kannattavuus” ja ”osingonmaksukyky” edellyttää voitollista toimintaa. ”Arvon kehitys” tarkoittaa oman pääoman kasvattamista eli esim. yritysostoja. ”Omistajapohjan laajentaminen” tarkoittaa myymistä tai pörssiin menoa, josta myös arvon kehitystä voi tarkasti seurata. Eikö tämä ole poliittinen kannanotto? Postipalvelulaki, regulaatio riittää yhteiskuntapoliittisiksi piirteiksi. ”Liikenne- ja viestintäministeriö ei yleisesti toteuta viestintäpolitiikkaa omistamisen kautta eikä valtio omistajana yleensä anna omille yhtiöilleen yhteiskunnallisia tehtäviä”, näin Sasi pohjustaa em. kirjoituksessaan ”Murroksesta eteenpäin” Logistissa. Poliitikko Sasi ei harjoita ”viestintäpolitiikkaa” vaikka on poliitikko ja on poliittisessa vastuussa. Kummasti vain tapahtuu kaikenlaista, kun markkinavoimille annetaan valta.

Kun poliitikot antavat kansallisomaisuuden pörssittyä, he voivat todeta, ettei yksi omistaja esim. valtio voi enää puuttua osa-omistamaansa yhtiöön. Valta on siirtynyt yhtiön hallitukselle ja siitä toimivalle johdolle. Yhtiökokouksissa suuromistajat kuitenkin voivat käyttää valtaansa, jos haluavat.

Soneran tie

Sonera ja Telia ilmoittivat 26.3.2002, että Soneran osakkeet vaihtuvat Telian osakkeiksi. Mitä se sitten on; ostiko Telia Soneran, fuusioiduttiinko, tapahtuiko konsolidoituminen? Suomen ja Ruotsin valtiot joka tapauksessa sopivat, että osakkeilla läträtään. Valtioita edustavat osakassopimuksessa poliittiset hallitukset (valtioneuvostot).

Suomen ja Ruotsin valtioiden hallitusten välisen osakassopimuksen mukaan valtiot eivät puutu yhdistetyn yhtiön operationaalisiin asioihin tai anna niistä lausuntoja julkisuudessa. Valtioiden tukevat yhdistetyn yhtiön osallistumista jatkossa toimialan konsolidointiin (lisäfuusioita). Osapuolet vähentävät omistusoikeuttaan seuraavan viiden vuoden aikana ja sopimus on voimassa tuon viisi vuotta tai kunnes toisella yhtiöllä on alle 7,5 % omistusta (nyt Teliaa Ruotsilla 45% ja Suomella yhdistymisen jälkeen 19%) tai sitten omistusta on yhteensä alle 30%. Ja varmuuden vuoksi vielä todetaan (osakassopimus 5. kohta), että ”kaikki hallituksen (yhdistetyn yhtiön, uuden Telian) jäsenet valitaan heidän ammattitaitonsa ja kykyjensä perusteella. Hallitukseen ei valita valtion virkamiehiä eikä suomalaisia tai ruotsalaisia poliitikkoja”.

Tällainen tie on kansallisomaisuuden häviämisen tie. Ja hävittämisen tie, jossa poliitikot sen tekevät ja sitten lopuksi ei ole enää mitään poliitiikkaa. He eivät itse edes pääse hallitusneuvoksiksi, sulkevat itseltään tien. Eivät siis enää voi edes vastata itse mistään. Kenen lakeijoita tällaiset poliitikot ovat?

Jos näin hävitetään vanhan telen kansallisomaisuus niin missä vaiheessa ollaan postissa? Ainakin poliitikattoisuus-vaihe on menossa!

Teuvo Pykönen

ENRONISTA IRAKIIN

Kirjoitan tätä juttua 16.9.2002. Olen seurannut uutisointia Irakin sodan uhasta viimeisen viikon ajan ja nyt alkaa käämi punoittaa. Joku viisas on sanonut, että sodan ensimmäinen uhri on totuus. Näyttää olevan myös sodanuhan ensimmäinen uhri. Onpa ollut liikuttavaa lukea Max Jakobsonin perusteluja sille, miksi Irakiin pitää hyökätä. Saatikka Ruben Stillerin jorinat televisiossa. Saddamilla on kuulemma joukkotuhohaseita. Näyttääpä noita olevan kaikilla muillakin. Saddam on kuulemma surmannut kurdeja kemiallisilla aseilla vuonna -88. Niin varmaan onkin. George W. Juniorin kannattaisi ehkä kuitenkin kysyä George W. Seniorilta että mistä Saddam on niitä saanut. Sodalle keksitään aina syyt, kun halutaan sotia. Jos Saddam nyt suostuisi päästämään YK:n asetarkastajat maahan ilman ehtoja, niin sekös vasta amerikkalaisia vituttaisi. Sen vuoksi vaatimuslistasta piti tehdä sellainen, ettei siihen kukaan suostuisi. Hyväksi havaittu keino, jota käytettiin jo Jugoslaviassa.

Omituinen juttu muuten tuo vaatimus vaaleista ja demokratiasta. Vaatimattomien tietojeni mukaan USA:ta johtaa öljyllä rikastuneen suvun vesa, joka on valittu valtaan vähemmistön äänillä. Englannissa taas päätöksen sodasta voi tehdä yksi ainoa ihminen; pääministeri. Yksin, eikä tarvitse kuunnella kenenkään muun mielipidettä. Diktatorinen valta, josta jopa USA:n presidentti voi vain haaveilla. Mutta kuten von Clausewitz on todennut: totuus löytyy taloudesta. Sodan syy on raha. On ollut säälittävää seurata esim. Tuomiojan kommentteja tulevan konfliktin vaikutuksesta talouteen. On totta, että öljyn hinta nousee, mutta jos sota oikeasti pidemmällä aikavälillä vaikuttaisi negatiivisesti talouteen, USA ei hyökkäisi yhtään mihinkään. Jos sota tulee – olettaen ettei se pitkity jumalattomasti, joka on taas toinen kauhuskenaario – seurattaapa USA:n vaihtotasetta. Se on tällä hetkellä rutkasti alijäämäinen. Mutta kerrataan pari asiaa. USA on maailman suurin kansantalous, jonka bkt:stä 2/3 syntyy yksityisestä kulutuksesta. Talous takkuili jo ennen terrori-iskua. Suuryritysten kirjanpito kuprut ovat vieneet uskon talouteen ja syösseet pörssikurssit alas. (USA:ssa tavallisilla ihmisillä on maailman eniten sijoituksia pörssissä.) Mitä jos pörssikurssit vielä laskevat? Mitä tapahtuu, jos 150 miljoonaa amerikkalaista – keskiluokka – yhtäkkiä päättää olla kuluttamatta? Siinä sitä Bushilla harmia kerrakseen. Yhdysvalloissa kotitalouksien velkaantumisaste on varsin korkea. Syvän taantumun tai jopa laman merkit ovat ilmassa. Tietenkään en väitä, että lama tulee ilman sotaa, kertailenpahan vain perusasioita. Alijäämäinen vaihtotase on selvin yksittäinen merkki siitä, että kansantalous elää yli varojensa.

Mutta ei hätää, aina on keino kääntää kansan huomio pois kotimaan sisäisistä asioista: sota. Tämäkin on tiedetty jo vuosituhansia. Sodalla Bushin talousnerot toivovat olevan muitakin positiivisia vaikutuksia: asetehtaiden pörssikurssit nousevat; tämän toivotaan elvyttävän muutakin pörssiä. Lisääntyvän asekaupan myötä – USA kaksinkertaisti asemyyntinsä Persianlahden sodan jälkeen – vaihtotase paranee, dollari vahvistuu, valuuttavirta kääntyy USA:han, tämä piristää investointeja ja uskoa talouteen. Pidemmällä aikavälillä tällä on vaikutusta Euroopan talouskasvuun, koska USA on maailman kansantalouden veturi. Päällepäätteeksi – mikäli sota menee toivotun mukaisesti – vaikutusvalta maailmalla kasvaa. USA:lla on sotilastukikohtia eri maissa nauhana aina Grönlannista Intiaan asti. Tämän nauhan katkaisee kaksi maata: Irak ja Iran. Taistelu Keski-Aasian öljykentistä kiihtyy. USA:n vastainen mielipide Saudi-Arabiassa kasvaa kasvamistaan ja sekin on otettava huomioon. Israelia on pakko tukea hamaan helvettiin saakka, ja sekin pitää ruutitynnäriä Lähi-idässä yllä. Ei siinä mitään, kusipäähän Saddam on, mutta asioista voisi silti puhua niiden oikeilla nimillä, ainakin Suomessa. USA:ssa sen retoriikan vielä tajuaa, mutta kun täällä periaatteessa valveutuneet ihmiset ”unohtavat” tärkeitä asioita, niin herää kysymys, että missä mennään. Kun yhteen suuntaan kumartaa, niin toiseen pyllistää. Terveiset vaan täältä vuorotteluvapaalta ja hyvää syksyn jatkoa!

Toverinne Timo Bomb

PS. Kirjoitan tätä jälkihuomautusta 17.9.02 ja on vähän kumma olo. Avaan TV:n n.8 tuntia yllä olevan kirjoittamisen jälkeen katsoakseni, onko Roosalle lastenohjelmaa aamulla. Uutiset vilahtavat. Irak on juuri ilmoittanut päästävänsä YK:n asetarkastajat maahan ilman ehtoja ja USA on jo kiirehtinyt tyrmäämään tämän ilmoituksen. Minulla on märkä uni, vaan eipä tuo taida toteutua: Ajatelkaapa jos Saddam sallisi vapaat vaalit ja läntisten tarkkailijoiden seuraamana voitaisi ne. Siinä republikaanit USA:ssa repisivät hiuksiaan yrittäessään keksiä sodalle taas uutta syytä.

PS.2 On edelleen 17.9.02 ja katson vielä iltauutiset. Sieltä se tulee kuin pisteenä i:n päälle: Pörssikurssit ovat lähteneet nousuun Irakin ilmoituksen johdosta, mutta laskevat taas, kun USA:ssa julkaistaan paskat teollisuustuotantoluvut. Niinpä.

KASINOHUUMAA VÄHÄN TIETOISESTIKIN?

Menneen kuuman kesän kuuma puheenaihe oli Soneran seikkailut Saksassa. Selittelyjä kuultiin vuoron perään eri tahoilta ja kaikki lausunnonantajat ovat olleet yhtä tietämättömiä pulmusia. Mikä on ainakin totta, niin pulmusten puuhastelut käyvät omistajille ja tässä tapauksessa kun kyse on kansalaisuusomaisuudesta, siis veronmaksajille kalliiksi monessakin mielessä. Budjetissa leikellään rahanpuutteeseen vedoten surutta hyvinvointivaltion toimintoja. Itse kukin voi miettiä mitä hyvää olisimme saaneet rahalla, joka olisi näistä hukatuista miljardeista kuulunut veroina valtiolle.

Muistellaanpa hieman aikaa, mikä ei ole kauhean kaukana takanapäin. Tele lähti omille teilleen Postista ja sai matkaevääksi käteisrahat. Tästä johtuen Postin palkollisten lomarahat jouduttiin lainaamaan, joten melkoisen tyhjistä on mukamas lähdetty. Johdolta tuppaa aina unohtumaan se tosiasia, että tuotamme melkoisen riskitöntä varmaa rahaa tasaisesti vuosittain omistajalle, tois- taiseksi vielä valtiolle. Toivottavasti omistaja laittaa hieman jäitä hattuun ja toppuuttelee päätök- sentekijöitä ylenpalttiselta pörssihuumalta ja ulkoistamisilta. Ruoho ei aina ole aidan takana vih- reämpää. On nähty miten muualla on toimittu, eikä aina kovinkaan viisaasti. Tuloksen näkevät työntekijät usein lopputileinä, hyvänä ja varoittavana esimerkkinä olkoon vaikkapa Englannin Posti, joka on vähentämässä yli 30.000 työntekijää. Helsingin Sanomat kirjoittaa 28.8 kuinka Stora Enso on epäonnistunut riskeissään USA:ssa. Sinnekin hukattiin miljardi euroa ja jälleen suurimpana omistajana on Suomen valtio. Omistajan valvonta vuotaa kuin mätä ruuhi, mutta poliitikot puolustelevat toisiaan kilvan. Monelle vastuussa olevalle tulee varmaan useita unetto- mia öitä kun vaalitkin ovat taas tulossa. "Ken käskyn antaa, se vastuun kantaa", vai kantaako?

Omassa rakkaassa lintukodossamme on jälleen ympyrä sulkeutunut. Ulkomaantuotanto on palannut kirjepostin osalta takaisin Pasilaan ja onkin mukava nähdä vanhoja tuttuja naamoja. Toinen juttu on, kuinka tuotanto onnistuu. Tuotantopäälliköiden vakuutteluista huolimatta pelkään pahinta, mutta toivottavasti olen tässä asiassa liian pessimistinen, aika näyttää.

Syksyn tulo ratkaisut ovat edessä ja veikkaan, että tupo-kierroksesta tulee erittäin vaikea. Kahdelta edelliseltä keskitetyltä ratkaisuilta ei jäänyt ainakaan Postiliittolaisille työntekijöille muuta kuin kipeät luut. Porukkaa on vähennetty surutta, vaikka edellisillä kierroksilla työnantajat olivat sitou- tuneet valtioavustuksella työllistämiseen. Voidaan sanoa, että tämä lupaus on ollut silkkaa bluffia. Uutta sakkia ei ole palkattu kuin pääasiassa vuorotteluvapaiden sijaisiksi, koska siihen on laki velvoittanut. Enää ei Postiliiton liittohallituksessa ja liittovaltuustossa pidä tyytyä pelkkiin katteettomiin lupauksiin, vaan pitää pyytää rahaa. Solidaarisuudellakin on rajansa.

Hyvää syksyä kaikille

*Mikko Poutanen
ts-asiamies,
liittohallituksen jäsen*

Pasilan osaston jäsen, sairaseläkkeellä oleva Kai Backman palkittiin Huonon Kirjallisuuden Seuran Talikko-palkinnolla 2001, eikä suinkaan syyttä suotta. Kuten kaikkein hyvämuistisimmat lukijamme hyvin muistavat, saimme esimakua hänen kirjallisesta tuotannostaan jo viime vuoden ensimmäisessä Pasillissa ja siitä eteenpäinkin olemme nauttineet maittavia annoksia huonoa kirjallisuutta.

Kirjailija Backman, ystävällisesti omasta ehdotuksestaan, lupautui aikoinaan Pasillin kulttuuriosaston vakituiseksi avustajaksi ja aivan sietämättömällä sitkeydellä on siinä pysynyt, joten saamme nauttia tulevaisuudessakin hyvästä huonosta kirjallisuudesta.

Huomautamme kuitenkin ja taas, että seuraava tarina voi ja aivan varmasti vaarantaakin mielenterveytenne.

Toimitussihteeri

BACKMAN

PULU

Kuulin pulun kujertavan taloni katolla. Se piti kummallista ääntä. Tämän selvästi vihamielisen pulun kurkusta kuului matalataajuista gruu-vu, gruu-vu ääntä. Pulu riehui talon peltisellä katolla. Kun katsoin sitä kiikarilla, se tuijotti minua punareunaisella, äärimmäisen vihamielisellä silmällä. Ja sen suu oli kiukkuinen aukko, jossa hampaat välkkyivät. Ehkä joku korkeampi voima oli lähettänyt tuon pulun katolleni pitämään hirveällä olemuksellaan sekä karmivalla ääntelyllään minua pelon vallassa.

Pululla oli risuista tehty pesä peltikaton räystäällä. Minä näin hyvällä kiikarillani, että pesässä oli kaksi ilkeän näköistä poikasta, jotka olivat väriltään kellertäviä ja osin punertavansävyisiä. Itse emo oli kuosiltaan teräksenharmaa ja sen koko olemuksessa oli jotain metallinkiiltoisen kylmää. Tämä vain lisäsi pulun minussa herättämää inhoa ja vastenmielisyyttä.

Pelti rämisi katolla, kun pulu otti suuntaa päässään olevalla magneettikompassilla, joka sijaitsee pulun kallon ja aivojen välissä. Se oli päättänyt käydä läheisen sorsalauman kimppuun. Säälimättömyys on ollut alkuaikojenkin pulujen suurimpana ilona. Se hyökkäsi kesyjen, hyvää tarkoittavien sorsien kimppuun kuin verikoira, tappaen niistä kuusi. Tästä päätin, että kesykyhyillä ei ole mitään tekemistä kesyyden kanssa, vaan pulut ovat riistokapitalismin kannattajia. Pulut vihaavat pullasorsia, jotka eivät heti anna puluille pullanmurujaan.

Pulu ahmi tappamiensa pullasorsien pullanmurut. Sen ulkomuoto alkoi muistuttaa viime keväänä avantoon hukkuneen kauppiaan turvonnutta ruumista. Pulu oli pelkkää pierua, jonka haju vähitellen levisi ympäristöön. Ruokailun päätteeksi se joi vettä Sorsalammesta pitämällä nokkaansa koko ajan upotettuna lammen likaisessa vedessä, imien veden sisäänsä pumppaavin liikkein. Pulu on ilmeisesti pedantti järjestyksen suhteen, sillä tappamansa pullasorsat se laittoi hyvään järjestykseen. Sitten pulu lensi siipiään irستاasti läimäytellen takaisin asuintaloni peltikatolle. Siellä se käveli edestakaisin ja katsoi minua lasittuneella silmällä, josta puuttui kaikki emootio.

Makasin ikkunan viereen sijoittamalla hetekalla ja tuijotin pulua takaisin hyvällä kiikarillani. Muinaispohjoismaisissa saduissa on olento, Fylkia, joka näkymättömänä olentona usein seuraa ihmistä.

Mistä sen tietää, mitä siitä seuraa...

Lainatkaa minulle nopea, pehmeästi astuva hevonen, sillä tarvitsen sitä paetakseni tappajapulua, Fylgiaa, kaukaiseen taivaanrantaan.

HOPEAA PASILAAN

NÄÄSVILLE OUPPEN 2002

Elokuun kolmas oli jälleen tamperelainen petankkiturnaus Nääs-ville Ouppen. Se pidettiin 11. kerran. Pelipaikkana toimi Käpytien kuntokeskus oikeine petankkiratoineen. Kissa oli Tampere vastaan Pasila, sillä hämeenlinnalaiset ja pohjanmaalaiset olivat varmaan jääneet junasta tai sitten muuten pelkäsivät vastusta. Tamperelaiset käyttivät meistä sanaa Helsinki, joka nyt on ihan eri asia kuin Postiliiton Pasilan osastolaiset.

Pitkä peli

Kaiken kaikkiaan joukkueita ilmaantui paikalle 11. Pelit pelattiin neljässä lohossa, välierät mitalitaistoihin ja loppupeleihin sekä vielä sijoituspelit. Pelaaminen alkoi puolilta päiviltä. Kun mitalit jaettiin iltaseitsemän jälkeen oli vielä yksi sijoituspeli kesken. Reilut seitsemän tuntia helteisessä paahteessa otti voimille, vaikka oli huoltojoukkuetta ja paikallinen keskus tarjosi pientä korvausta vastaan virvoketta.

Järjestelyt toimivat jälleen mainiosti. Tuomaripeliä ei ollut havaittavissa ja arvonnat suoritettiin tarkan valvonnan alla. Epätasaisesta lohkojaosta johtuvat ongelmat sutjaantuivat tamperelaisittaisen sujuvasti eikä pitkiä odotusaikoja alkupeleissä päässyt syntymään.

Nestetasapaino-ongelmaisia oli mänävuosia vähemmän. Liekö osallistuvien paikkakuntien vähentyminen syynä?

Pelin tohinaa

Pasilalaisia joukkueita oli kolme sekä tamperelaissekoitus Ukulit (Peltoniemi, Mattero, Erkkilä). Muutaman vuoden tauon jälkeen Kuulapää (Mattson, Penkkinmäki, Styrmer) oli jälleen pelissä mukana. Tämä atkoslaisista koostuva joukku-

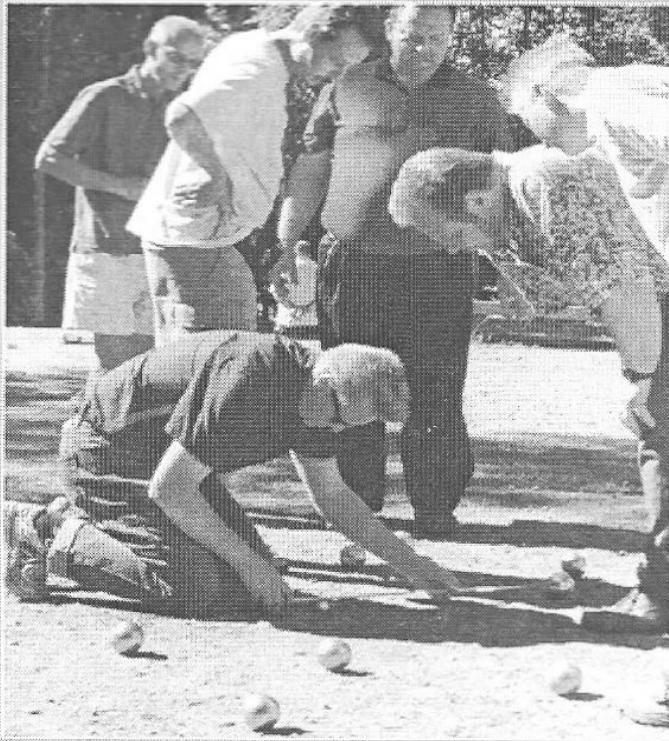
Peltsun tankkien Sinisalo yhdessä Karhukoplan Teutorin ja Nevalaisen kanssa yrittämässä siirtää kuulaa tahdon voimin.

ehan on voittanut Ouppenin monet kerrat. Tällä kertaa joukkue profiloitui pasilalaiseksi ja kantoi kunniakkaasti paineet. He pelasivat varmasti itsensä loppupeleihin ja mestaruusotteluun. Jotain viime hetkellä velmahti ja hopiaa tuli. Ensi vuonna paremmin, elleivät sitten muut pasilalaiset joukkueet yllätä.

Le Coplalle sattui force majeure-tapaus kun painoarvoltaan suurin jäsen Poutasen Mikko jäi rannoille. Hänen autonsa ja vielä vara-autokin tekivät tenän, joten Tampereen reissu vaihtui muuhun viihteseen. Kun Karhukoplan osan kulje-

Le Coplalla onnistui kohtalaisesti.

Tuomarilla on töitä. Pistettäkään ei annettu ilmaiseksi

tus vielä vaihtui junakyytiin autorikon takia, niin suurkatastrofi oli lähellä. Pasilalainen varmuusjärjestelmä kuitenkin toimi ja Le Copla (Räsänen, Lukki) sai ottopojakseen Toivosen Jolen. Ilo vai ei niin kopla miettiköön keskuudessaan, sillä kaverin jättäminen oli lähellä. Viimeisessä sijoituspelissä Le Copla kohtasi Karhukoplan, mutta huipennukseksi tarkoitettu peli lässähti ja Copla voitti puhtaasti 13-0.

Karhukoplaan Nevalaisen Lassen ja Pykösen Teutorin kolmanneksi pyöräksi oli houkuteltu Maarit Kuikka. Kuikan piti alun perin pelata naisjoukkueessa mutta sekaiseksi meni. Naissukupuolta oli muuten vain kahdella joukkueella, joten huoltjoukoista kentälle tulevaisuudessa. Karhukoplalla ei peli kulkenut. "Ei osu", kommentoi Nevalainen. "Ohi meni", jatkoi Kuikka. "Ei onnistu", töräytti Teutori. Yksi kohokohta oli kun 8-12 tappioasemasta joukkue nousi suoraan 13-12 voittoon pläjäyksellä.

Tulokset

Voiton vei tamperelainen Hermottomat (Javanainen, Hirvonen, Mikkola). Toisena kunniakkaasti Kuulapäät. Pronssia sai Ryhmä Rujunperä (Lehtimäki, Mäkinen, Tuominen). Rujunperä on muuten Hervannan vanha nimi, näin meitä valistettiin, kun kyselimme kelle tässä nyt oikein taas ollaan häviämässä.

Bulldogs oli neljäs, Rahtarit viides, Boston seitsemäs, Harjoittelijat kymmenes ja Peltsun tankit yhdestoista eli viimeinen – ja kaikki nämä joukkueet Tampereen seudulta. Siellä muuten pelataan kaiken maailman puulaakeja. Voittajatkin olivat samalla kokoonpanolla voitelleet vaikka mitä joukkueita.

Loput sijat olivat sitten näin: Le Copla kuudes, Ukulit kahdeksas, Karhukopla yhdeksäs.

Pasilalaisten oma kisa Petterin muistokisa tulee taas ensi toukokuussa. Saa nähdä uskaltavatko tamperelaiset vuosien lupauksen jälkeen tulla kokeilemaan kivikylän kenttiä. Nääsville Ouppen oli hieno juttu. Petankki on hieno juttu, jossa jokainen pärjää. (tjp)

Kuulapäiden Mattsson, Styrmer ja Penkkimäki toivat Pasilaan hopeaa!

POSTILIITON PASILAN
OSASTO
PL 25
00231 HELSINKI

PMM
sopimus
00530/609

LÄHETÄ TIEDOTTÄLLÄ LOMAKKEELLA

OSOITTEENMUUTOSILMOITUS
UUSI OSOITTEENI ON:

ILMOITUS JÄSENREKISTERIIN
ELÄKKEELLE SIIRTYMISESTÄ TAI
JÄSENMAKSUN KESKEYTYKSESTÄ
NIMI:

OSOITE:

SIIRRYN ELÄKKEELLE
_____ ALKAEN
JÄSENMAKSUN KESKEYTYSAIKA
_____

KESKEYTYKSEN SYY X

- VANHEMPAINLOMA /ÄITIYSLOMA
 ASEVELVOLLISUUS
 SIVIILIPALVELU
 OPISKELU
 MÄÄRÄAIKAINEN TYÖKYVYTTÖMYYSELÄKE
 VUOROTTELUVAPAA
 TYÖTTÖMYYS
 HOITOVAPAA
 PITKÄ SAIRASLOMA
 MUU SYY
 EN OLE POSTILIITON PASILAN OSASTON JÄSEN

PÄIVÄYS JA ALLEKIRJOITUS

Kun jäsentiedoissasi tapahtuu muutoksia, muista ilmoittaa niistä Postiliiton toimistoon ja / tai osaston jäsensihteerille. Jokaisessa Postimies-lehdessä on toiseksi viimeisellä sivulla ilmoituslomake, jolla helpoimmin pystyt kertomaan edellä mainituista muutoksista. Samantapainen lomake löytyy Pasillin takasivulta. Käytä niitä! Säännösten mukaan sairauslomien palkallinen jakso on pisimmillään kolme kuukautta, joten pitkien sairauslomien tai muiden pitkien lomien osalta jäsenmaksukin keskeytyy ja siitä pitää ehdottomasti ilmoittaa. Kun työnantajasi tai ammattiosastosi muuttuu, muista täyttää uusi jäsenmaksun perintävaltakirja. Tilinauhasta on hyvä seurata, että jäsenmaksut ovat oikein ja ajallaan peritty. Tämä on erityisen tärkeää työpaikan vaihdoksen yhteydessä ja pitkäaikaisten poissaolojen jälkeen (armeija, äitiysloma, vuorotteluvapaa ym.). Jos joudut välillä työttömäksi ja työsuhdeesi jatketaan uudelleen on parasta täyttää jäsenmaksuvaltakirja palatessasi! Ikävin mahdollinen seuraus on, että työttömyyskorvaukset jäävät saamatta puuttuvien jäsenmaksujen takia.

JÄSENSIHTEERI SEIJA HAGMAN

**LASTEN PIKKUJOULU:TEATTERI HURJARUUTH:7.12.2002:JOULUKUUSI:KLO.19.00LIPPUJA
TULOSSA LOKA-MARRASKUUN VAIHTEESSA:KAAPELILLA,TALLBERGINKATU 1 A, 2. KRS:
SEURAA ILMOITUSTAULUJA:LASTEN PIKKUJOULU:TEATTERI HURJARUUTH:7.12.2002:JOU**